

EVROPSKI PARLAMENT

2009–2014

Dokument zasedanja

A7-0231/2011

16. 6. 2011

POROČILO

o zunanjih politikah EU v prid demokratizaciji
(2011/2032(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalka: Véronique De Keyser

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ	21
MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV	25
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	28

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o zunanjih politikah EU v prid demokratizaciji (2011/2032(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju splošne deklaracije o človekovih pravicah, zlasti člena 21, ter mednarodnega pakta o državljskih in političnih pravicah, zlasti člena 25,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov o otrokovih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije Organizacije združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979,
- ob upoštevanju evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, dogovorov OVSE iz Köbenhavna leta 1990 in z vrha v Istanbulu leta 1999, na katerem so se vse države udeležence OVSE zavezale, da bodo na volitve povabile mednarodne opazovalce ter zlasti urad OVSE za demokratične institucije in človekove pravice (ODIHR);
- ob upoštevanju afriške listine o človekovih pravicah in pravicah ljudstev ter ameriške konvencije o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije Mednarodne organizacije dela št. 169 z dne 7. junija 1989 o domorodnih ljudstvih in plemenih,
- ob upoštevanju členov 2, 6, 8 in 21 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je bila razglašena v Strasbourgu 12. decembra 2007,
- ob upoštevanju členov 8, 9 in 96 sporazuma o partnerstvu AKP-EU (2000),
- ob upoštevanju resolucije o spodbujanju in krepitvi demokracije¹, ki jo je Generalna skupščina ZN sprejela 4. decembra 2000, in resolucije o krepitvi vloge regionalnih, lokalnih in drugih organizacij ter mehanizmov za spodbujanje in krepitev demokracije z dne 20. decembra 2004²,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1889/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi instrumenta financiranja za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu (EIDHR),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. septembra 1996 o sporočilu Komisije o vključitvi spoštovanja demokratičnih načel in človekovih pravic v sporazume med

---

¹ A/RES/55/96.

² A/RES/59/201.

Skupnostjo in tretjimi državami (KOM(1995)0216)¹, pa tudi svoje resolucije z dne 14. februarja 2006 o klavzuli o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih Evropske unije²,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. marca 2001 o sporočilu Komisije o pomoči in opazovanju EU na volitvah³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. aprila 2002 o sporočilu Komisije o vlogi Evropske unije pri spodbujanju človekovih pravic in demokratizacije v tretjih državah (KOM(2001)0252)⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. maja 2008 o misiji EU za spremljanje volitev: cilji, postopki delovanja in prihodnji izzivi⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. oktobra 2009 o krepitvi demokracije v zunanjih odnosih EU⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. marca 2010 o učinkih svetovne finančne in gospodarske krize na države v razvoju in razvojno sodelovanje⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. septembra 2010 "Zmanjšanje revščine in odpiranje novih delovnih mest v državah v razvoju: pot naprej", zlasti odstavkov 71, 72 in 73⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o družbeni odgovornosti gospodarskih družb v mednarodnih trgovinskih sporazumih⁹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o človekovih pravicah ter o socialnih in okoljskih standardih v mednarodnih trgovinskih sporazumih¹⁰,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. decembra 2010 o letnem poročilu o človekovih pravicah v svetu za leto 2009 in politiki EU na tem področju¹¹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2011 "Obdavčenje in razvoj – sodelovanje z državami v razvoju pri spodbujanju dobrega upravljanja v davčnih zadevah"¹²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. aprila 2011 "Migracijski tokovi, ki nastajajo

---

¹ UL C 320, 28.10.96, str. 261.

² UL C 290 E, 29.11.2006, str. 107.

³ UL C 343, 5.12.2001, str. 270.

⁴ UL C 131 E, 5.6.2003, str. 147.

⁵ UL C 271 E, 12.11.2009, str. 31.

⁶ UL C 265 E, 30.9.2010, str. 3.

⁷ UL C 4 E, 7.1.2011, str. 34.

⁸ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0327.

⁹ Sprejeta besedila, P7_TA-PROV(2010)0446.

¹⁰ Sprejeta besedila, P7_TA-PROV(2010)0434.

¹¹ Sprejeta besedila, P7_TA-PROV(2010)0489.

¹² Sprejeta besedila, P7_TA-PROV(2011)0082.

zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU¹,

- ob upoštevanju vseh sporazumov med Evropsko unijo in tretjimi državami ter klavzul o človekovih pravicah in demokraciji v teh sporazumih,
  - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 18. maja 2009 o podpori demokratičnemu upravljanju: na poti k okrepljenemu okviru EU,
  - ob upoštevanju dveh sklopov sklepov Sveta o podpori demokraciji v zunanjih odnosih Evropske unije z dne 17. novembra 2009 in 13. decembra 2010, ki vsebujejo poročilo o napredku za leto 2010 in seznam pilotnih držav,
  - ob upoštevanju skupnega dokumenta Komisije/generalnega sekretariata Sveta o krepitvi demokracije v zunanjih odnosih EU (SEC (2009)1095).
  - ob upoštevanju skupnega sporočila Evropskemu svetu, Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij za naslovom „Partnerstvo za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja“ (KOM(2011)0200);
  - ob upoštevanju zaključkov Evropskega sveta v Københavnu z dne 22. junija 1993,
  - ob upoštevanju tematskih in geografskih finančnih instrumentov Evropske komisije glede demokratizacije, človekovih pravic in trgovine z ljudmi (kot so AENEAS, njegov naslednik tematski program za migracije in azil, MIEUX, EIDHR, TAIEX, ENPI itd.),
  - ob upoštevanju poročila posebnega predstavnika generalnega sekretarja ZN o vprašanju človekovih pravic in nadvladanih družb in drugih podjetij z dne 21. marca 2011²,
  - ob upoštevanju oblikovanja mesta podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter delujoče Evropske službe za zunanje delovanje od 1. januarja 2011,
  - ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenj Odbora za razvoj in Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0231/2011),
- A. ker so človekove pravice in demokracija v Pogodbah Unije zapisane kot temeljne vrednote Evropske unije ter kot načela in cilji zunanjega delovanja Unije, ki jih mora Unija spodbujati kot splošne,
- B. ker je demokracija najboljša zaščitnica človekovih pravic in temeljnih svoboščin, strpnosti do vseh družbenih skupin in enakih možnosti za vse,
- C. ker se je demokracija razvila v univerzalno vrednoto, vendar demokratični sistemi imajo lahko različne oblike, kot dokazuje EU, sestavljena iz 27 držav članic, izmed katerih ima vsaka različno, vendar enako veljavno obliko demokracije, ki so jo oblikovale zgodovina,

---

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0121.

² A/HRC/17/31, 2011.

kultura, okolščine in sama EU, ki predstavlja obliko nadnacionalne demokracije, ki je edinstvena na svetu; ker ni samo enega modela ali načrta za demokracijo, ampak obstaja skupen dogovor o temeljnih elementih demokracije,

- D. ker so ti elementi opredeljeni v dveh resolucijah Generalne skupščine ZN¹,
- E. ker so človekove pravice neločljivo povezane z demokracijo in posamezniki lahko le v demokraciji v celoti uživajo človekove pravice in temeljne svoboščine; ker samo, če se spoštujejo človekove pravice, lahko obstaja demokracija,
- F. ker morajo prevladati načela pravne države, s katerimi se zagotavljajo enakost pred zakonom, spoštovanje pravic zasebne lastnine in odsotnost samovoljnega vmešavanja javnih organov tako v sodstvu kot v praksi, zato od javnih institucij zahteva, da svoja pooblastila izvajajo pregledno in odgovorno prek izvoljenih in javnih uradnikov z neodvisnim in nepristranskim sodstvom,
- G. ker sta enakopravnost in nediskriminacija bistveni; in ker ima vsakdo pravico do uživanja vseh človekovih pravic brez diskriminacije na podlagi rase, spola, jezika, religije, političnega ali drugega prepričanja, narodnostnega ali socialnega porekla, rojstva ali drugega statusa; ker bi morala demokracija zagotavljati pravico vseh, vključno s pravico oseb, ki pripadajo manjšinam, avtohtonemu prebivalstvu in drugim ranljivim skupinam; ker je možnost, da moški in ženske enakopravno sodelujejo v političnem življenju in odločanju, pogoj za resnično demokracijo,
- H. ker demokratično upravljanje med drugim zajema tudi varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, dostop do sodišča, pomembno vlogo parlamentov in lokalnih oblasti pri sprejemanju odločitev ter pregledno vodenje javnih financ; ker je bistvena značilnost demokracije, da so voditelji in javni uradniki odgovorni državljanom; ker je v tem okviru bistven boj proti korupciji; in ker demokratično upravljanje vključuje tudi civilni nadzor nad sektorjem varnosti,
- I. ker imajo vsi državljani pravico redno voliti na svobodnih in poštenih volitvah ter kandidirati za javno funkcijo,
- J. ker svoboda mnenja in izražanja o političnih, družbenih in gospodarskih zadevah v širšem obsegu brez strahu pred državno kaznijo sodi med temeljne pravice, mednje pa sodi tudi možnost preiskovanja različnih virov informacij,
- K. ker meni, da imajo vsi državljani pravico do ustanavljanja neodvisnih združenj in organizacij, vključno z neodvisnimi političnimi strankami in interesnimi skupinami,
- L. ker so politične stranke in spekter političnih stališč, interesov ter regionalnih ali občinskih povezav, ki jih predstavljajo, izjemnega pomena; ker morajo politične stranke delovati brez vmešavanja vlade in izvršnih uradnikov; ker morajo imeti izvoljeni predstavniki ne glede na to, ali podpirajo vlado ali pa ji nasprotujejo, pooblastila in sredstva, da lahko razpravljajo o zakonodaji in nacionalnih proračunih in jih sprejemajo ter da od vlade zahtevajo odgovornost pri javnem upravljanju in uporabi sredstev; ker so močni

---

¹ A/RES/55/96 in A/RES/59/201.

parlamenti kot javni forum za miroljubna pogajanja o konkurenčnih zasnovah političnega in družbenega reda ter nacionalni zakonodajni organi, ki sprejemajo odločitve, bistveni za vključujočo demokracijo,

- M. ker so organizacije civilne družbe in nedržavni akterji pomemben gradnik dobro delujoče demokracije in imajo pomembno vlogo pri vzpostavljanju demokratične kulture, ki je globoko zakoreninjena v družbi; ker usmerjajo zahteve javnosti in zahtevajo, da javne oblasti prevzamejo odgovornost za svoja dejanja,
- N. ker so neodvisni in raznoliki mediji bistveni, saj zagotavljajo, da se izraža in javnosti posreduje široka paleta mnenj in stališč; in ker so prost dostop do informacij in komunikacij ter necenzuriran dostop do interneta (internetna svoboda) temeljne pravice, nujne za zagotavljanje preglednosti in odgovornosti v javnem življenju,
- O. ker je izobraževanje o demokratičnih vrednotah pomembno za ohranjanje demokracije, prav tako pomembno pa je tudi starosti primerno sodelovanje pri sprejemanju odločitev v izobraževalnih ustanovah,
- P. ker morajo institucije EU te osrednje elemente demokracije uporabiti kot podporne gradnike, s katerimi bi na določenih področjih pomagali tretjim državam na njihovi poti k demokraciji,
- Q. ker se ti elementi odražajo v sklepih Sveta o podpori demokraciji v zunanjih odnosih EU iz leta 2009 in 2010,
- R. ker bo pristop EU h Konvenciji za zaščito človekovih pravic in temeljnih svoboščin (ECHR) okrepil evropski sistem zaščite človekovih pravic in okrepil položaj EU glede na tretje države,
- S. ker je bistveno potrditi soodvisnost in vzajemno krepitev državljskih, političnih, gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic ter da lahko le okrepitev vseh teh pravic prispeva k ustanovitvi resnične demokracije; ker je demokracija najboljšo sredstvo za varovanje in zaščito človekovih pravic ter za omogočanje trajnostnega gospodarskega razvoja; ker sta dejavna udeležba civilne družbe in njen prispevek k procesu upravljanja bistvena, prepogosto pa se to zanemarja,
- T. ker je v svojem akcijskem načrtu za demokracijo Svet potrdil pripravljenost za večjo skladnost in učinkovitost svoje podpore, vendar je bil glede tega storjen omejen napredek,
- U. ker ima Unija na voljo široko paleto instrumentov za podporo demokracije in človekovih pravic, kot so politični, gospodarski in trgovinski sporazumi ter partnerstva, ki vsebujejo klavzule o človekovih pravicah in demokraciji, posebni spodbujevalni režim za trajnostni razvoj in dobro upravljanje (splošni sistem preferencialov +), politični dialogi, ukrepi skupne zunanje in varnostne politike, misije evropske varnostne in obrambne politike, posebni finančni instrumenti, projekti tesnega medinstitucionalnega sodelovanja in misije za opazovanje; vendar je bistveno na podlagi standardne metodologije razviti usklajeno in k rezultatom usmerjeno politiko na področju človekovih pravic in demokracije, ki je prilagojena razmeram v vsaki državi in bo odpravila obstoječe neskladnosti in dvojna merila v zunanji politiki EU ter bo koristila demokratizaciji in se bo izognila uvedbi

katerih koli novih neskladij in dvojnih meril, prav tako bo namenila posebno pozornost posebnim potrebam v občutljivih razmerah in razmerah po sporu ter bo spodbujala demokracijo, človekove pravice in razvoj kot med seboj povezane cilje,

- V. ker mora EU, ko se odloča o podelitvi ali prekinitvi trgovinskih preferencialov, kot so GSP+, bolje upoštevati dejanske socialne, politične, gospodarske in strateške razmere države,
- W. ker mora EU okrepiti svoja prizadevanja za spodbujanje pravil in elementov, povezanih z demokracijo, z dejavnostmi v mednarodnih organizacijah ter še naprej spodbujati učinkovito izvajanje obvez in obveznosti, sprejetih v forumih, pri katerih sodeluje,
- X. ker še vedno obstajajo veliki izzivi glede spremljanja in izvajanja pravno zavezujočih klavzul o človekovih pravicah v mednarodnih sporazumih EU; ker je prekinitve mednarodnega sporazuma med Unijo in partnersko državo zaradi resnih kršitev človekovih pravic ali demokracije možnost, ki naj bi se jo uporabilo v določenih razmerah; ker kljub pogostim kršitvam klavzul o človekovih pravicah in demokraciji ter dejstvu, da nekatere tretje države zavez iz ustreznih mednarodnih sporazumov ne spoštujejo, so vlade teh držav le redko kaznovane in redko prevzamejo ustrezno odgovornost celo v primeru grobih kršitev človekovih pravic; ker dejstvo, da EU ne uporablja tega orodja na ustrezen način, spodkopava verodostojnost Unije kot močnega in odločnega akterja na mednarodnem prizorišču,
- Y. ker mora biti izbira sankcij pravična, pravilna in inteligentna, in ker prebivalci v nobenem primeru ne smejo biti prve žrtve teh sankcij,
- Z. ker ima Unija na tem področju resnično politiko spodbujanja k reformam, vendar njen polni potencial ni izkoriščen iz političnih razlogov ter zlasti zaradi pomanjkanja soglasja v EU o pomenu spodbujanja demokracije in spoštovanja človekovih pravic v nasprotju z drugimi prednostnimi nalogami; ker načeloma ni strukturnih ali pravnih ovir za usklajeno uporabo zunanjih finančnih instrumentov v podporo demokratizaciji,
- AA. ker resolucija Generalne skupščine ZN št. 63/168 z dne 18. decembra 2008 poziva h globalnemu moratoriju na izvajanje smrtne kazni; ker je smrtna kazen še vedno uporabljena kot metoda kaznovanja v številnih državah sveta, v nekaterih primerih tudi za mladoletnike,
- BA. ker je evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) ključni element evropske politike zaradi svoje osredotočenosti na ukrepe, ki jih ni mogoče uresničiti z instrumenti za dvostransko sodelovanje,
- CA. ker EIDHR omogoča financiranje misij EU za spremljanje volitev, ki so bistven instrument interakcije na področju utrditve demokracije, vendar je nadaljnje ukrepanje in izvajanje njihovih priporočil pogosto neuspešno,
- DA. ker so te razmere posledica pomanjkanja politične volje vlad držav gostiteljic misij EU za spremljanje volitev, pa tudi nezmožnosti Evropske komisije in držav članic, da bi priporočila pospremile s posebnimi programi pomoči, zlasti za novo izvoljene parlamente,

- EA. ker Evropski parlament še vedno ne razpolaga z dovolj natančnimi analizami, ki bi mu omogočile presoditi obseg podpore za demokracijo, ki jo nudi Unija skupaj z državami članicami; ker je to deloma rezultat preglednosti, dostopa do dokumentov in posvetovanj, ki jih Svet še vedno ni razrešil,
- FA. ker je uporaba načela popolnega izpolnjevanja pogojev edini način za doseganje ciljev resnične demokratizacije, resničnega spoštovanja človekovih pravic in resnično boljših gospodarskih možnosti za lokalno prebivalstvo; ker bi bilo treba načelo izpolnjevanja pogojev opredeliti skupaj z državami upravičenkami in se pri tem tesno posvetovati ne le z vladami, ampak tudi s civilno družbo, ob ustreznem upoštevanju resničnih potreb lokalnega prebivalstva,
- GA. ker so politične stranke ter svobodno in pošteno izvoljeni parlamenti bistveni za vsako demokracijo in demokratičen proces ter ker podpora za evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) in njegova uporaba še nista skladni s pomembnostjo teh akterjev v preteklosti,
- HA. ker je delo Agencije OZN za ženske bistveno za podpiranje žensk pri njihovem prispevanju k procesu demokratizacije in sodelovanju v njem,
- IA. ker med institucijami EU obstaja splošno soglasje glede večrazsežnosti, zapletenosti in dolgoročnosti demokracije, vendar Komisija in države članice pri načrtovanju in izvajanju ukrepov za podporo demokraciji niso upoštevale celotnega volilnega cikla,
- JA. ker so v državah, v katerih poteka demokratizacija, zlasti ženske in otroci v večji nevarnosti, da zapadejo v trgovino z ljudmi, tudi za namene prostitucije,

Nujna sprememba paradigme

1. meni, da so temelji za uravnotežena strukturna partnerstva med tretjimi državami in EU možni le z demokracijami, ki temeljijo na pravni državi, tudi ob upoštevanju potreb in interesov obeh strani in zadevnega prebivalstva;
2. poudarja, da partnerstvo, ki temelji na dialogu in posvetovanju, krepí lastno odgovornost do procesov izgradnje demokracije in elementov demokratičnega upravljanja; poziva vse institucije EU, naj si bolj prizadevajo, da bi te dialoge uporabile na skladnejši, celovitejši in bolj usklajen način;
3. meni, da se vloga EU kot "mehke sile" v mednarodnem sistemu lahko utrdi le, če varstvo človekovih pravic pomeni resnično prednostno nalogo EU v njeni politiki do tretjih držav;
4. poudarja, da je bistvenega pomena, če naj ima EU verodostojno in dosledno zunanjo politiko ter podpira razvoj demokracije, da se vedno izvaja zgledna politika spoštovanja človekovih pravic in demokracije v EU in v njenih državah članicah zdaj in v prihodnje;
5. meni, da boj proti revščini in odstranjevanje ovir za razvoj držav lahko odločilno prispevata k demokratičnim procesom;
6. ugotavlja, da so dogodki v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu opozorili na to, da ima

zgolj osredotočanje na varnost in stabilnost, predvsem na boj proti nezakonitim migracijam, svoje meje, saj ni zmanjšalo revščine in družbene nepravilnosti; poudarja, da je "varnost proti demokraciji" nepravna dilema, saj v družbi brez demokratične in odgovorne vlade ne more biti človekove varnosti; meni, da je v teh državah prišlo do določenega gospodarskega razvoja, vseeno pa njegove koristi niso pravično porazdeljene; zato meni, da mora postati vprašanje socialne pravičnosti in boja proti neenakostim bistveni cilj zunanje politike Unije, saj je nujen dejavnik izgradnje mirne, uspešne in demokratične družbe;

7. poudarja potrebo po paradigmi, ki bo temeljila na resničnem utrjevanju demokracije na podlagi lastnega trajnega in celovitega razvoja, ki koristi prebivalstvu in spoštuje pravno državo ter temeljne človekove pravice in svoboščine; meni, da mora EU spremljati oblikovanje okolja, ugodnega za razvoj demokratične družbe;
8. poudarja, da demokracija kot sistem vladanja zagotavlja mehanizme za razporejanje politične moči in obvladovanje sporov, ki so bistveni za stabilne in mirne družbe; vendar ugotavlja, da demokracije ne smejo umetno vsiliti tuji dejavniki, ampak mora izhajati od znotraj; meni, da ima lahko EU skupaj z mednarodno skupnostjo dejavno vlogo pri podpiranju procesov utrjevanja demokracije;
9. meni, da mora uspešen proces demokratizacije nujno obravnavati družbeni in gospodarski razvoj države, da bi se izpolnile temeljne pravice prebivalcev, kot je pravica do izobraževanja, zdravja in zaposlitve;
10. meni, da bi morali izkušnje demokratične tranzicije po propadu komunističnih diktatorskih režimov v srednji in vzhodni Evropi deliti z novimi demokratičnimi silami v severni Afriki in na širšem Bližnjem vzhodu; spodbuja Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj dejavneje sodelujeta pri tekočem procesu demokratizacije v tej pomembni sosedski regiji; spodbuja evropske stranke, naj razvijejo programe za sodelovanje med strankami z novimi partnerji v regiji;
11. poudarja, da mora biti prednostna naloga odslej ta, da se obstoječi instrumenti in spodbude Unije, združeni v strategijah, prikrojenih razmeram v vsaki državi, uporabljajo še konkretnije in bolj energično ter se odpravijo neskladja in dvojna merila pri njihovem izvajanju, kar škoduje dojemanju Evrope in njeni zmožnosti izvajanja odločne in skladne zunanje politike; poudarja, da je za takšen pristop potrebna resnična sprememba politike, v okviru katere bodo demokracija, pravna država in človekove pravice postale temelj zunanje politike Unije, pri čemer ni dovolj, da se jih preoblikuje v politične cilje, temveč morajo tudi postati del njenega delovanja in strukture;
12. poziva, da se mednarodni sporazumi, strateški dokumenti po posameznih državah, akcijski načrti, programi splošnega sistem preferencialov+ in vsi drugi pogodbeni odnosi med Unijo in tretjimi državami okrepijo z natančnejšo opredelitvijo klavzul o človekovih pravicah, demokraciji in pravici domorodnih ljudstev do predhodnega posvetovanja, dobrega upravljanja, posebnih mehanizmov v primeru nespoštovanja (vsaj na temelju klavzul iz sporazuma iz Cotonouja), zavez, ki so povezane s posebnimi, izmerljivimi, dosegljivimi in časovno opredeljenimi merili za oceno doseženega napredka, ter z natančnim časovnim razporedom izvajanja; obžaluje, da si EU kljub klavzulam o človekovih pravicah v sporazumu iz Cotonouja velikokrat zatiska oči pred neprestanimi in

sistematičnimi kršitvami človekovih pravic nekaterih vlad partneric tega sporazuma, in nadaljuje svoje odnose brez sprememb; poziva Komisijo, naj sprejme dosledne politike za odvracanje od kršitev človekovih pravic, na primer z zmanjšanjem finančnih sredstev za vlade, ki ne spoštujejo demokracije in človekovih pravic, s čimer jim bo ukinjena proračunska podpora, hkrati pa se bodo povečala finančna sredstva za okrepitev civilne družbe mimo teh vlad;

13. opozarja, da bi morali biti cilji skupne trgovinske politike popolnoma usklajeni s splošnimi cilji EU; ker se v skladu s členom 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije skupna trgovinska politika izvaja v okviru načel in ciljev zunanjega delovanja Unije, in ker mora v skladu s členom 3 Pogodbe o Evropski uniji prispevati zlasti k trajnostnemu razvoju, odpravi revščine in varstvu človekovih pravic;
14. poudarja pomen neprestanega spremljanja izvajanja sporazumov in glede tega poziva k izvajanju študij vpliva na človekove pravice in demokracijo, poleg študij o trajnostnem razvoju, da bi zagotovila stalno ocenjevanje sporazumov;
15. meni, da se demokratična načela in vrednote lahko še dodatno okrepijo s spodbujanjem ratifikacije rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča, z dajanjem prednosti regijam, ki niso zadosti zastopane, da bi okrepiли njegovo univerzalno naravo in boj proti nezaknovanosti, genocidu, vojnim zločinom in zločinom proti človeštvu;
16. obžaluje, da Komisija zelo redko uporablja mehanizme, ki omogočajo preklic preferencialov, ki so bili dodeljeni v okviru splošnega sistema preferencialov +, v primeru kršenja z njim povezanih konvencij; obsoja stališče Komisije, ki kljub skladnim poročilom mnogih mednarodnih organizacij, zavrača začetek preiskav v več državah upravičenkah do splošnega sistema preferencialov +, za katere se sumi, da ne spoštujejo konvencij, katerih podpisnice so;
17. opozarja na odločno stališče Parlamenta v prid dejstvu, da se v vse prostotrgovinske sporazume vključijo pravno zavezujoče klavzule na socialnem in okoljskem področju ter na področju spoštovanja človekovih pravic, pri čemer bo minimalna osnova seznam konvencij, vsebovanih v Uredbi o splošnem sistemu preferencialov+;
18. ponovno poudarja, da mora Evropski parlament strožje nadzorovati te vidike; zato zahteva, naj Svet in Komisija omogočita, da Evropski parlament sodeluje v vseh fazah pogajanj, ki so povezane s sprejemanjem, izvajanjem in prekinitvijo mednarodnih sporazumov s tretjimi državami, zlasti pri opredelitvi pogajalskih pooblastil pri novih sporazumih, še posebej na področju spodbujanja človekovih pravic, v dialogu s pridružitvenim svetom ali drugimi ustreznimi političnimi organi za upravljanje sporazuma, pri izvajanju zavez o demokraciji in v postopku odločanja o posvetovanju ali prekinitvi sporazuma;
19. meni, da se je treba naučiti iz preteklih izkušenj glede procesov odločanja pri izboljšanju odnosov s partnerskimi državami; poudarja, da se lahko napredni status podeli le, če se v partnerskih državah jasno upoštevajo zahteve glede človekovih pravic in demokracije; ponovno poziva k jasnemu posvetovalnemu mehanizmu, ki bo jamčil, da bo Parlament v celoti obveščen pri vseh fazah pogajanj;

20. ocenjuje, da spremljanje razmer človekovih pravic v posamezni državi svojo legitimnost črpa predvsem iz okvira ZN, in ponavlja, da potrebujemo skupno stališče evropskih držav v vseh organih ZN; vseeno poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj pripravljata redna in izčrpna poročila o tem, kako tretje države izvajajo zaveze glede demokracije in človekovih pravic, ki so specifično vključene v sporazume z Unijo;
21. ponovno potrjuje neprestano podporo EU delu visokega komisarja ZN za človekove pravice, Agencije ZN za ženske in Unicefa; odločno poziva Svet, Komisijo in države članice, naj tesno sodelujejo s svetom za človekove pravice;
22. prav tako poziva EU, naj na tako občutljivem področju, kot je demokratizacija, kot temelj za svoje strategije določi natančno analizo obsega reform v tretjih državah in politične volje voditeljev za sodelovanje v takšnem procesu ter naj opredeli morebitne ovire, da se določijo najprimernejše strategije; meni, da mora ta proces opredelitve temeljiti na redni izmenjavi mnenj z vsemi demokratičnimi silami v državi, da se zagotovi, da bo temeljil na vzajemnem zaupanju in znanju;
23. ugotavlja, da evropska pomoč, ki se kot proračunska podpora steka v avtoritarne države, ne zagotavlja vedno demokratičnega razvoja ter da se moramo pri oceni učinkovitosti pomoči osredotočiti na rezultate in ne na vložek;
24. priporoča, naj Unija v primeru najtežavnejših partnerstev ne osami zadevnih držav, temveč z njimi vzdržuje odnose na podlagi ustrezne in učinkovite pogojenosti, katere namen je resnično spodbujanje demokratičnih reform ter spoštovanja pravil dobrega upravljanja in človekovih pravic, pri čemer naj Unija tudi preveri, ali takšno sodelovanje prinaša resnične koristi prebivalstvu; podpira pristop, da „več prinaša več“ iz sporočila Partnerstvo za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja; meni, da Unija v zameno ne bi smela oklevati pri prerazporejanju sredstev, ki so bila predhodno namenjena državam, katerih vlade ne izpolnjujejo sprejetih obveznosti glede demokratičnega upravljanja, državam, ki so dosegle večji napredek pri izpolnjevanju obveznosti, sprejetih v okviru evro-sredozemskega partnerstva in vzhodnega partnerstva, ter poziva, naj se več pozornosti nameni spodbujanju demokracije v partnerskih in sosedskih politikah;
25. poziva Unijo, naj ne omahuje pri uveljavljanju ustreznih, sorazmernih in razumnih sankcij proti glavnim organom režimov (pri čemer naj zagotovi podporo prebivalstvu in poveča neposredno pomoč za okrepitev civilne družbe) v državah, ki ne izpolnjujejo sprejetih obveznosti v zvezi s človekovimi pravicami, dobrim upravljanjem in demokratizacijo, pri tem pa naj pred sprejetjem kakršnega koli ukrepa ustrezno preuči, kakšen vpliv bodo te sankcije imele na prebivalstvo držav upravičenk; poudarja, da mora sodelovanje s tretjimi državami temeljiti na načelu enakovrednega in vzajemnega spoštovanja med državami; poziva k oblikovanju omrežja finančne podpore pod okriljem Evro-sredozemske banke, da se spodbudijo tehnične pobude in pobude za razvoj podjetništva;
26. vendar poudarja, da ta pristop skupaj s prihodnjo revidirano evropsko sosedsko politiko pomeni, da je lahko raznolik pristop dragocen in verodostojen instrument le, če od vseh partnerskih držav evropske sosedske politike zahteva enake cilje na področju človekovih pravic; poudarja, da bi EU ponovno zgubila svojo verodostojnost, če bi razlikovala med minimalnimi standardi, ki jih morajo spoštovati najbolj problematične države, in bolj

velikopoteznimi standardi za najbolj napredne države;

27. poziva Svet in ESZD, naj vključita uporabo razumnih sankcij in groženj o teh sankcijah kot instrument politike EU o človekovih pravicah v povezavi z najbolj zatiralnimi režimi; je prepričan, da so selektivni kazenski ukrepi, kot so zamrznitev premoženja in prepoved potovanja pri uglednih posameznikih, lahko in bi morali biti izvedeni na način, ki ne ovira nadaljnjega diplomatskega sodelovanja, dvostranske trgovine, zagotavljanja pomoči EU in medsebojnih stikov; vendar ponavlja, da je za učinkovito odvracanje od kršitev človekovih pravic treba ciljne sankcije uporabljati sistematično, dosledno in z najširšim možnim mednarodnim sodelovanjem;
28. poziva EU in države članice, naj po potrebi izvajajo pritisk na vlade držav, ki so poznane po svojem slabem spoštovanju človekovih pravic, da bi izboljšale razmere glede njihovega spoštovanja v teh državah in tako pospešile proces demokratizacije;
29. bi pozdravil ustanovitev foruma, ki bo združeval nacionalne parlamente in Evropski parlament, da se bodo tako obravnavala vprašanja zunanje politike, zlasti glede občutljivih vprašanj kot so človekove pravice in demokracija;

Poglobljena politična razsežnost

30. meni, da je potreben globalen in dosleden pristop, ki temelji na ciljno usmerjenih strategijah v zvezi z razvojem, človekovimi pravicami, dobrim upravljanjem, socialnim vključevanjem, spodbujanjem žensk in manjšin ter verski strpnosti kot dodaten instrument zunanje politike EU, ter da je to bistveno sredstvo za uskladitev obeh pristopov za spodbujanje demokracije, zlasti razvojnega pristopa, ki je osredotočen na družbeno-gospodarski napredek za vse, na rast v korist revnim in na politični pristop, ki podpira politični pluralizem, parlamentarno demokracijo in spoštovanje pravne države, človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter se zavzema za delujočo civilno družbo; poudarja, da mora takšna podpora politični razsežnosti v tretjih državah omogočati pluralistično izgradnjo zmogljivosti – zlasti v zvezi z neodvisnostjo in poštenostjo sodstva ter mehanizmi dobrega upravljanja, vključno z bojem proti korupciji – ter institucionalno podporo brez vmešavanja; poudarja dodano vrednost, ki jo imajo nekdanji poslanci Evropskega parlamenta pri ukrepih EU za spodbujanje demokratizacije;
31. odločno podpira vse pobude, spodbude in ukrepe za okrepitev zmogljivosti, ki jih vsebujejo zunanje politike EU zaradi spodbujanja sodelovanja žensk pri odločanju na vseh ravneh v javni in zasebni sferi, in meni, da enaka zastopanost žensk in moških pri odločanju lahko zagotovi, da se obravnavajo zadeve, ki vplivajo na ženske;
32. zahteva izboljšave pri integraciji človekovih pravic, demokracije, demokratičnega upravljanja in načel pravne države v vse zunanje odnose EU v skladu s sedanjimi in novimi obveznostmi, tako z institucionalnega vidika kot v politiki in zemljepisnih/tematskih instrumentih;
33. poziva EU in države članice, naj še naprej ohranjajo nepolitično naravo humanitarne pomoči, ki se zagotavlja med izvajanjem procesa demokratizacije;
34. priznava, da si Unija, pogosto prek EIDHR, prizadeva in podpira nekatere skupine

akterjev, ki si prizadevajo za demokratične reforme, med njimi zagovornike človekovih pravic in neodvisne medije; ne glede na to poudarja, da je treba okrepiti organiziranost političnih strank, zlasti tistih, ki spodbujajo demokratične vrednote, ne da bi pri tem zavzeli določeno stran; poziva k sistematični podpori svobodno in pošteno novoizvoljenih parlamentov, predvsem v državah, ki so v procesu tranzicije ali v katerih je EU napotila misije za spremljanje volitev; meni, da takšna podpora ne bi smela biti samodejno financirana le z evropskim instrumentom za demokracijo in človekove pravice, ampak tudi z geografskimi instrumenti;

35. je seznanjen z odločitvijo Komisije in visoke predstavnice o podpori ustanovitve Evropske ustanove za demokracijo, ki bi političnim akterjem pomagala pri prizadevanju za demokratične spremembe v njihovih državah; poudarja, da prihodnja Evropska ustanova za demokracijo ne bi smela nadomestiti ali podvajati dela evropskega instrumenta za demokracijo in drugih že obstoječih instrumentov za demokratizacijo ter zunanjih finančnih instrumentov, prav tako bi morala imeti drugačne cilje ter finančne in upravljalvske značilnosti; poziva ustrezne institucije EU, naj izboljšajo in poenostavijo obstoječe instrumente in okvire, namenjene podpiranju demokracije v tretjih državah; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, Komisijo in prihodnje poljsko predsedstvo, naj predstavijo jasno razmejitev pristojnosti prihodnje Evropske ustanove za demokracijo v razmerju do teh instrumentov in okvirov; vztraja, da mora imeti Evropski parlament pravico do nadzora v procesu ustanovitve možne prihodnje Evropske ustanove za demokracijo, pri opredelitvi letnih ciljev, prednostnih nalog, pričakovanih rezultatov in dodeljenih finančnih sredstev na splošno ter pri izvajanju in spremljanju dejavnosti;
36. donatorje pomoči spodbuja, naj vzpostavljanje demokracije obravnavajo kot politično in moralno nujnost, ne pa zgolj kot tehnični postopek, ter naj pridobijo lokalno znanje o državah prejemnicah, da bo mogoče učinkovito usmeriti pomoč in jo prilagoditi lokalnim okoliščinam;
37. poudarja, da mora, če želi biti popolnoma zakonita in zakoreninjena v nacionalni volji, vsaka strategija za spodbujanje demokracije temeljiti na dialogu s kolikor je mogoče različnimi vrstami lokalnih akterjev; odločno poziva Svet, Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj začnejo obširna in poglobljena posvetovanja z vsemi interesnimi skupinami;
38. pozdravlja učinkovito, takojšnje in celovito odzivanje instrumenta za stabilnost na krizne razmere in nestabilnost v tretjih državah ter njegovo pomoč pri vzpostavljanju potrebnih razmer za izvajanje politik, ki jih podpirajo drugi instrumenti: instrument za predpristopno pomoč, evropski sosedski in partnerski instrument ter instrument za razvojno sodelovanje in gospodarsko sodelovanje;
39. nemudoma poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo sistematično ocenjevanje in vrednotenje politike o enakosti spolov ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti v zvezi s finančno podporo, ki jo daje EU;
40. predlaga širitev mandata usklajevalne skupine za volitve, da se upoštevajo tudi politike v podporo demokraciji, spodbuja urad Parlamenta za spodbujanje parlamentarne demokracije k tesnemu sodelovanju z usklajevalno skupino za volitve;

41. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in delegacije EU, naj priznajo, da je pomembno povečati ozaveščenost uradnikov v delegacijah EU glede ukrepov za demokracijo, zlasti glede podpore parlamentov;
42. poudarja pomen vključevanja politik za demokratizacijo v vsa področja delovanja Evropskega parlamenta in njegovih delegacij; priznava tudi pomen globalnega medparlamentarnega sodelovanja glede politik za demokratizacijo s pomočjo forumov, kot je Parlamentarci za globalno ukrepanje;
43. poudarja vlogo, ki jo imajo lahko legitimne demokratične politične stranke, resnična družbena gibanja in svobodni tisk pri varovanju javnega interesa z nadziranjem preglednosti in odgovornega ravnanja vlad, s čimer državam omogočajo, da varujejo človekove pravice ter spodbujajo družbeni in gospodarski razvoj;
44. poudarja, da imajo civilna družba in parlamenti v tretjih državah pomembno vlogo pri demokratičnem nadzoru proračuna, in je prepričan, da mora kakršno koli neposredno proračunsko podporo, ki jo zagotavlja Unija, dopolnjevati tehnična in politična okrepitev nadzorne sposobnosti nacionalnih parlamentov; potrjuje, da mora Unija parlamente tretjih držav dejavno obveščati o vsebini sodelovanja z njo; spodbuja urad Parlamenta za spodbujanje parlamentarne demokracije, naj sprejme dejavno vlogo pri podpiranju parlamentov na področju demokratičnega nadzora proračuna; s tem v zvezi toplo pozdravlja pospeševanje sodelovanja s parlamenti vzhodnega partnerstva v okviru skupščine Euronest, ki je imela ustanovno sejo 3. maja 2011, in ima velika pričakovanja glede tega sodelovanja; opozarja na pomen te pobude Evropskega parlamenta kot pomembnega vidika zunanjih politik EU v korist demokratizacije;
45. meni, da je bistveno, da v prihodnje civilna družba neposredno prispeva k procesu dobrega upravljanja in s tem k nadzoru nad izvajanjem sporazumov; v zvezi s tem odločno poziva Komisijo in Svet, naj vzpostavi strukturiran mehanizem za spremljanje mednarodnih sporazumov EU, ki bo vključeval vse elemente civilne družbe tretjih držav, vključno z nedržavnimi akterji in socialnimi partnerji, pri procesu ocenjevanja izvajanja sporazumov;
46. pozdravlja odločitev Unije o razvoju državnih strategij na področju človekovih pravic; poudarja, da bi te strategije morale zajemati tudi vidike demokratizacije in spodbuja njihovo hitro izvajanje, da bi lahko Unija kar se da hitro pripravila skupno analizo razmer in potreb v posameznih državah ter akcijski načrt, v katerem bi bilo natančno opredeljeno, kako bodo instrumenti Unije uporabljeni celovito in dopolnilno; obenem poudarja, da morajo nove strategije in način njihovega izvajanja privedi do odprave obstoječih neskladij in dvojnih meril v zunanjih politikah EU v korist človekovih pravic ter demokratizacije in preprečiti uvedbo katerih koli novih neskladij in dvojnih meril; ugotavlja, da bi morali v skladu s strateškimi dokumenti države oblikovati vse zunanje politike, ki se nanašajo na zadevno državo in ki opredeljujejo uporabo instrumentov EU; poziva, naj se strateški dokumenti države dajo na razpolago Parlamentu;
47. poziva EU, naj svoje prihodnje finančne obveznosti pogojuje z napredkom, ki ga tretje države dosežejo pri izvajanju strategij za človekove pravice, in z resničnim napredkom demokracije;

48. poudarja, da je enakopravna udeležba žensk in moških na vseh področjih življenja bistven element demokracije in da sodelovanje žensk pri razvoju predstavlja temeljno in univerzalno sprejeto vrednoto ter predpogoj za družbeno-gospodarski razvoj in dobro demokratično vodenje;
49. poudarja ključno vlogo EU v procesu demokratizacije tretjih držav in pri spodbujanju enakosti med ženskami in moškimi tako v njenih državah članicah kot pri njenih odnosih s tretjimi državami, z vključevanjem in krepitevijo vprašanj, povezanih z enakostjo spola, v tematske prednostne naloge in z uporabo participativnih pristopov pri oblikovanju in razvoju programov, pri čemer se poudarek nameni boju proti stereotipom glede spola in vsem oblikam diskriminacije ter nasilja nad ženskami, poleg njihovega vključevanja v preprečevanje in reševanje konfliktov ter njihovega spreminjanja v aktivne državljanke v korist družbe, pri čemer se posebna pozornost nameni najranljivejšim ženskam;
50. poziva k uporabi celovitega strateškega, prednostnega in dolgoročnega pristopa, ki bo zagotovil, da bo enakost spolov v središču vseh politik, programov, projektov in dejavnosti, ki se spodbujajo na ravni EU, kot tudi vseh odnosov, vključno z medparlamentarnim sodelovanjem med EU in tretjimi državami, saj je ta vidik neposredno povezan s spoštovanjem človekovih pravic in demokratičnih načel ter z zagotavljanjem socialne kohezije;
51. poudarja, da je treba oblikovati močno koalicijo z drugimi akterji na svetovnem prizorišču, kot sta Afriška unija in Arabska liga, da se doseže učinkovitejše spodbujanje demokratičnih vrednot; odločno poziva EU, naj si dejavno prizadeva za te koalicije, zlasti z Združenimi državami Amerike, na področju skupnih prizadevanj EU in ZDA za boljše usklajevanje svojih razvojnih politik;
52. pozdravlja ustanovitev direktorata za človekove pravice in demokracijo v okviru Evropske službe za zunanje delovanje ter poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico, naj zagotovi, da bodo imela vsa zunanja predstavništva EU kontaktno osebo za človekove pravice in demokracijo;
53. ugotavlja, da sklep o ustanovitvi Evropske službe za zunanje delovanje zahteva, da postopki zaposlovanja temeljijo na zaslugah kandidatov, in zahteva, da se na vseh ravneh zagotovi ravnotežje med spoloma; pozdravlja prizadevanja za doseganje enake zastopanosti žensk in moških (50:50) na ravni vodij delegacij¹; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj dejavno spodbuja enako zastopanost žensk in moških v institucijah v državah po sporu;
54. poudarja, da demokracija ne more biti resnično predstavniška brez enakosti spolov in udeležbe žensk v političnem življenju in procesu demokratizacije; zato poziva EU, naj v svojem načrtu za spodbujanje demokracije določi enakost spolov kot prednostno nalogo; poudarja pomen podpore poslank in zagovornikov pravic žensk, med drugim z zagotavljanjem proračunskih sredstev za enakost spolov; zlasti poziva EU, naj finančno podpre in zagotovi izgradnjo zmogljivosti za organizacije za pravice žensk, za ženske politične kandidatke in za borce za človekove pravice ali demokracijo, ki imajo

---

¹ Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje, UL L 201, 3.8.2010, str. 30-40.

pomembno vlogo v revolucijah v arabskem svetu;

55. spodbuja vlogo žensk kot mirovnih posrednic pri preprečevanju in reševanju konfliktov, in se zavzema za njihovo dejavno vključevanje v korist družbe;
56. poudarja pomen zaščite pravic deklet in žensk, vključno s pravicami do enakega obravnavanja in do izobraževanja, za demokratizacijo katere koli družbe;
57. podpira regionalne programe za zaščito najbolj ranljivih skupin, še zlasti otrok, žensk in starejših oseb;
58. je trdno prepričan, da je krepitev vloge posameznikov, zlasti žensk, in civilne družbe z izobraževanjem, usposabljanjem in dvigovanjem osveščenosti, ob istočasnem olajšanju učinkovitega zagovarjanja vseh človekovih pravic, vključno s socialnimi, gospodarskimi in kulturnimi pravicami, bistveno dopolnilo razvoja in izvajanja politik in programov za demokratizacijo, za kar pa je treba zagotoviti potrebna finančna sredstva;
59. poudarja, da je treba razviti posebne programe usposabljanja za podjetnice in tako okrepiti njihovo sodelovanje v svetovni trgovini;
60. poziva Svet in Komisijo k oblikovanju politične strategije za misije EU za spremljanje volitev, zlasti s predložitvijo političnega načrta za posamezne misije; zahteva, da se dve leti po vsaki misiji pripravi ocena doseženega demokratičnega napredka in odprtih vprašanj, o kateri bi razpravljali na redni letni razpravi Evropskega parlamenta o človekovih pravicah z visoko predstavnico/podpredsednico; znova opozarja, da je koristno pozvati nekdanje poslance, naj dajo na razpolago svojo strokovnost in izkušnje za misije za opazovanje volitev ali za ustrezne spremljevalne ukrepe;
61. zlasti glede na omejen obseg razpoložljivih sredstev poudarja, da je treba za misije za spremljanje volitev izbrati prednostne države na podlagi dejanskega učinka, ki bi ga misija lahko imela na spodbujanje resnične dolgoročne demokratizacije; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj bo pri izbiri teh držav zelo selektivna; opozarja, da je usklajevalna skupina za volitve, ki je zaprosena za mnenje o letnem programu misij Unije za spremljanje volitev, v ta namen oblikovala zelo natančna merila; poziva k strožjemu nadzoru spoštovanja metodologije in pravil, določenih na mednarodni ravni, zlasti glede neodvisnosti in učinkovitosti misije;
62. poudarja, da je treba na koncu vsake misije za spremljanje volitev pripraviti realistična in izvedljiva priporočila; poziva, naj institucije EU in države članice podprejo te sklepe, Komisijo, Evropsko službo za zunanje delovanje in države članice pa poziva, naj namenijo posebno pozornost podpori izvajanju takšnih priporočil s sodelovanjem; poudarja pomen ustreznega spremljanja izvajanja teh priporočil; zahteva, naj se razširjanje in spremljanje teh priporočil zaupa delegacijam EU ter naj se zagotovijo ustrezna sredstva; poudarja, da je treba tesno sodelovati s podpisniki deklaracije o načelih za mednarodno opazovanje volitev, da se okrepi učinkovitost dela na področju volitev po celem svetu;
63. poudarja pomen procesa politične podpore, ki se ne osredotoča le na obdobje neposredno pred volitvami in po njih, ampak temelji na nadaljevanju; v zvezi s tem pozdravlja

dragoceno delo, ki ga opravljajo politične fundacije;

64. poudarja, da morajo biti vlade odgovorne za kršitve človekovih pravic, slabo upravljanje, korupcijo in nezakonito prilaščanje naravnih virov, ki bi jih morali uporabljati v dobro celotne družbe; v zvezi s tem poziva Svet, Komisijo in države članice, naj si še naprej prizadevajo za spodbujanje dobrega upravljanja in za boj proti nekaznovanosti, kar vključuje zahtevo po popolnem sodelovanju tretjih držav z Mednarodnim kazenskim sodiščem in zagotovitev, da bodo novi sporazumi vsebovali zavezanost k Rimskemu statutu;
65. poziva k ohranitvi in okrepitvi evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice pri prihodnjem pregledu finančnih instrumentov, in zahteva, da se mu dodeli več sredstev;

Podpora civilni družbi

66. poudarja, da potrebujemo decentraliziran pristop, ki bo dopolnjeval politično razsežnost in bo upošteval resnične razmere prebivalcev prek podpore tako lokalnim kot regionalnim organizacijam, ki sodelujejo pri krepitvi demokracije, pri čemer se ustvarijo forumi za dialog in izmenjavo dobre prakse z Unijo in tudi drugimi državami partnericami v isti regiji;
67. predlaga oblikovanje bolj odprte in dejavnejše politike za podpiranje civilne družbe, ki bo spodbujala demokratizacijo in udeležbo državljanov; predlaga spodbujanje vpliva takšnih gibanj in posameznikov s posebnimi programi in z vključevanjem tega koncepta v obstoječe programe;
68. poudarja, da je treba z izobraževanjem in povečanjem ozaveščenosti povečati zmožnosti civilne družbe ter ji omogočiti sodelovanje v političnih procesih; poudarja tudi, da je tesno partnerstvo med javnim in zasebnim sektorjem, pa tudi povečanje vpliva nadzornih institucij, tudi nacionalnih parlamentov, bistvenega pomena pri spodbujanju demokracije;
69. poziva k usmerjeni podpori neskrainim družbenim gibanjem, resnično neodvisnim medijem in političnim strankam, ki se v avtoritarnih državah zavzemajo za demokracijo, in novim demokracijam, da bi spodbujali sodelovanje javnosti, podprli trajnostne večstrankarske sisteme in izboljšali človekove pravice; meni, da mora imeti v zvezi s tem ključno vlogo evropski instrument za demokracijo in človekove pravice;
70. poziva, naj se podpre široka udeležba vseh zainteresiranih strani pri razvoju države in spodbuja vse dele družbe k sodelovanju pri izgradnji demokracije; priznava, da so imeli nevladne organizacije in drugi nedržavni akterji ključno vlogo pri spodbujanju demokracije, socialne pravičnosti in človekovih pravic;
71. podpira uveljavljeno prakso iskanja inovativnih načinov za vključitev civilne družbe, političnih strank, medijev in drugih nevladnih političnih akterjev v dialoge med EU in tretjimi državami;
72. podpira financiranje civilne družbe z evropskim instrumentom za demokracijo in človekove pravice ter dodelitev sredstev za projekte lokalnih nevladnih organizacij;

predlaga, naj se postopno namenijo večja sredstva, če razmere v državi kažejo, da civilna družba in demokracija uspešno napredujeta;

73. poudarja, da je dostop do informacij in neodvisnih medijev ključen za spodbujanje javnih pozivov k demokratičnim reformam, zato poziva k večji podpori na področju spodbujanja svobode "starih" in "novih" medijev, zaščite neodvisnih novinarjev, zmanjšanja digitalne vrzeli in omogočanja dostopa do interneta;
74. pozdravlja korake, ki so jih naredile države članice EU v podporo demokratizaciji po vsem svetu, kot je program za sodelovanje med varuhi človekovih pravic iz držav vzhodnega partnerstva 2009–2013, ki sta ga skupaj ustanovila poljski in francoski varuh človekovih pravic, da bi okrepili sposobnost uradov varuhov človekovih pravic, vladnih organov in nevladnih organizacij v državah vzhodnega partnerstva, da zaščitijo pravice posameznika in oblikujejo demokratične države, ki temeljijo na pravni državi; poudarja, da morajo ti ukrepi biti usklajeni v EU in za institucije EU, da bi se oprli na s tem pridobljene izkušnje;
75. ponovno potrjuje zavezo EU k boju proti trgovini z ljudmi in poziva Komisijo, naj nameni posebno pozornost državam v procesu demokratizacije, saj je prebivalstvo teh držav še posebej izpostavljeno trgovini z ljudmi; poziva k tesnemu sodelovanju med GD DEVCO, GD ENLAR, GD HOME in koordinatorju EU za boj proti trgovini z ljudmi na tem področju;
76. priznava pomen sodelovanja med EU in Svetom Evrope glede demokratizacije po svetu; pozdravlja začetek skupnih programov EU in Sveta Evrope v podporo demokraciji, dobremu upravljanju in stabilnosti v državah vzhodnega partnerstva;
77. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski službi za zunanje delovanje ter vladam in parlamentom držav članic.

4. 5. 2011

MNENJE ODBORA ZA RAZVOJ

za Odbor za zunanje zadeve

o zunanjih politikah EU v prid demokratizaciji
(2011/2032(INI))

Pripravljaivec mnenja: Alf Svensson

POBUDE

Odbor za razvoj poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da so demokracija in človekove pravice medsebojno odvisne; meni, da so svobodne in poštene volitve potreben, vendar ne zadosten pogoj za utrditev demokracije;
2. kljub temu meni, da lahko boj proti revščini in odstranjevanje ovir za razvoj držav odločilno prispevata k demokratičnim procesom;
3. poudarja, da demokracija kot sistem vladanja zagotavlja mehanizme za razporejanje politične moči in obvladovanje sporov, ki so bistveni za stabilne in mirne družbe; vendar ugotavlja, da demokracije ne smejo umetno vsiliti tuji dejavniki, ampak mora izhajati od znotraj; meni, da ima lahko EU skupaj z mednarodno skupnostjo dejavno vlogo pri podpiranju procesov utrjevanja demokracije;
4. meni, da morajo volitve, da bi bile demokratične, svobodne in poštene, izpolnjevati nekatere pogoje: spoštovanje političnih in državljanskih pravic, spoštovanje svobode izražanja in obveščanja, enak dostop do medijev ter spoštovanje načela političnega pluralizma, ki volivcem omogoča resnično izbiro;
5. meni, da mora uspešen proces demokratizacije nujno obravnavati družbeni in gospodarski razvoj države, da bi se izpolnile temeljne pravice prebivalcev, kot so izobrazba, zdravje in zaposlenost;
6. ugotavlja, da evropska pomoč, ki se kot proračunska podpora steka v avtoritarne države, ne zagotavlja zmeraj demokratičnega razvoja ter da se moramo pri oceni učinkovitosti

pomoči osredotočiti na rezultate in ne na vlošek;

7. poudarja vlogo, ki jo imajo lahko legitimne demokratične politične stranke, resnična družbena gibanja in svobodni tisk pri varovanju javnega interesa z nadziranjem preglednosti in odgovornega ravnanja vlad, s čimer državam omogočajo, da varujejo človekove pravice ter spodbujajo družbeni in gospodarski razvoj;
8. vztraja pri strogih merilih za upravičenost do proračunske podpore; vztraja pri tem, da se mora Komisija vzdržati uporabe te ureditve v državah, kjer ni mogoče zagotoviti preglednosti javne porabe, ter da morajo proračunsko podporo v državah prejemnicah vedno spremljati ukrepi za razvoj parlamentarnega nadzora in zmogljivosti za izvajanje revizij ter povečanje preglednosti in dostopa javnosti do informacij, pri spremljanju pa mora sodelovati tudi civilna družba;
9. meni, da sta neodvisna pravosodni in medijski sistem bistvena za oblikovanje in izvajanje demokratičnega procesa, ki je namenjen krepitvi pravne države, gradnji demokratičnih institucij, vključno z delujočim parlamentom, ki uresničuje politični pluralizem, ter krepitvi vloge civilne družbe;
10. donatorje pomoči spodbuja, naj vzpostavljanje demokracije obravnavajo kot politično in moralno nujnost, ne pa zgolj kot tehnični postopek, ter naj pridobijo lokalno znanje o državah prejemnicah, da bo mogoče učinkovito usmeriti pomoč in jo prilagoditi lokalnim okoliščinam;
11. priznava pomembno vlogo žensk pri demokratizaciji, zlasti v zadnjem času; poziva države članice in EU, naj v sodelovanju s širšo mednarodno skupnostjo podprejo ženske pri njihovem boju za enake pravice, enakost spolov in krepitev njihove moči;
12. poudarja, da je treba z izobraževanjem in ozaveščanjem povečati zmožnosti civilne družbe ter ji omogočiti sodelovanje v političnih procesih; poudarja tudi, da je tesno partnerstvo med javnim in zasebnim sektorjem, pa tudi povečanje vpliva nadzornih institucij, tudi nacionalnih parlamentov, bistvenega pomena pri spodbujanju demokracije;
13. poziva EU, naj da prednost poglobljenemu dialogu o demokratičnih vrednotah in normah z akterji, vključenimi v vse procese krepitve demokracije; poudarja, da lahko izgradnja in krepitev demokratičnih ustanov prispevata k izboljšanju gospodarskega razvoja in zmanjšanju revščine;
14. poudarja, kako pomembna je priprava analize lokalnih razmer na področju človekovih pravic, ki mora biti temelj za vsa razvojna posredovanja; poziva Komisijo, naj del o razmerah na področju demokracije in človekovih pravicah vključi v vse strateške dokumente za države in regije ter priskrbi podrobnejše podatke o vplivu pobud za podporo demokracije;
15. pozdravlja ustanovitev direktorata za človekove pravice in demokracijo v okviru Evropske službe za zunanje delovanje ter poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj zagotovi, da bodo imela čezmorska predstavništva EU kontaktno osebo za človekove pravice in demokracijo;

16. poziva k usmerjeni podpori neskrainim družbenim gibanjem, resnično neodvisnim medijem in političnim strankam, ki se v avtoritarnih državah zavzemajo za demokracijo, in novim demokracijam, da bi spodbujali sodelovanje javnosti, podprli trajnostne večstrankarske sisteme in izboljšali človekove pravice; meni, da mora imeti v zvezi s tem ključno vlogo evropski instrument za demokracijo in človekove pravice.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	2.5.2011
Izid končnega glasovanja	+: 22 -: 0 0: 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Thijs Berman, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Charles Goerens, Catherine Grèze, Eva Joly, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Birgit Schießer-Jastram, Alf Svensson, Eleni Theoharous (Eleni Theocharous), Ivo Vajgl
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Kriton Arsenis, Proinsias De Rossa, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Martin Kastler, Krzysztof Lisek, Csaba Óry, Bart Staes
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Edit Bauer

11. 5. 2011

MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV

za Odbor za zunanje zadeve

o zunanjih politikah EU v prid demokratizaciji
(2011/2032(INI))

Pripravljalavka mnenja: Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou)

POBUDE

Odbor za pravice žensk in enakost spolov poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- ob upoštevanju Konvencije Organizacije združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk iz leta 1979,
- 1. poudarja, da je enakopravna udeležba žensk in moških na vseh področjih življenja bistven element demokracije in da sodelovanje žensk pri razvoju predstavlja temeljno in univerzalno sprejeto vrednoto ter predpogoj za družbeno-gospodarski razvoj in dobro demokratično vodenje;
- 2. poziva k uporabi celovitega strateškega, prednostnega in dolgoročnega pristopa, ki bo zagotovil, da bo enakost spolov v središču vseh politik Skupnosti, programov, projektov in dejavnosti, ki se spodbujajo na ravni Evropske unije, kot tudi v odnosih, vključno z medparlamentarnim sodelovanjem med EU in tretjimi državami, saj je ta vidik neposredno povezan s spoštovanjem človekovih pravic in demokratičnih načel ter z zagotavljanjem socialne kohezije;
- 3. poudarja potrebo po vključevanju vidika spolov v izvajanje smernic, s ciljno usmerjenimi ukrepi za zaščito zagovornic človekovih pravic in drugih posebej ranljivih skupin, kot so novinarji in zagovorniki, ki si prizadevajo za širjenje gospodarskih, socialnih in kulturnih pravic, pravic otrok, in tudi tisti, ki se ukvarjajo s pravicami manjšin;
- 4. poudarja ključno vlogo Evropske unije v procesu demokratizacije tretjih držav in pri spodbujanju enakosti med ženskami in moškimi tako v njenih državah članicah kot pri

njenih odnosih s tretjimi državami, z vključevanjem in krepitevijo vprašanj, povezanih z enakostjo spola, v tematske prednostne naloge in z uporabo participativnih pristopov pri oblikovanju in razvoju programov, pri čemer se poudarek nameni boju proti stereotipom glede spola in vsem oblikam diskriminacije ter nasilja nad ženskami, poleg njihovega vključevanja v preprečevanje in reševanje konfliktov ter njihovega spreminjanja v aktivne državljanke v korist družbe, pri čemer se posebna pozornost nameni najranljivejšim ženskam;

5. spodbuja vlogo žensk kot „mirovnih posrednic“ pri preprečevanju in reševanju konfliktov, in se zavzema za njihovo dejavno vključevanje v korist celotne družbe;
6. podpira regionalne programe za zaščito najbolj ranljivih skupin, še zlasti otrok, žensk in starejših oseb;
7. odločno podpira vse pobude, spodbude in ukrepe za okrepitev zmogljivosti, ki jih vsebujejo zunanje politike EU, za zagotovitev sodelovanja žensk pri odločanju na vseh ravneh v javni in zasebni sferi, in meni, da enaka zastopanost žensk in moških pri odločanju prispeva k zagotavljanju obravnave zadev, ki neposredno vplivajo na ženske;
8. nemudoma poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo sistematično ocenjevanje in vrednotenje politike o enakosti spolov ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zlasti v zvezi s finančno podporo, ki jo daje Evropska unija;
9. je trdno prepričan, da je krepitev vloge posameznikov, zlasti žensk, in civilne družbe z izobraževanjem, usposabljanjem in dvigovanjem osveščenosti, ob istočasnem omogočanju učinkovitega zagovarjanja vseh človekovih pravic, vključno s socialnimi, gospodarskimi in kulturnimi pravicami, bistveno dopolnilo priprave in izvajanja vseh politik in programov za demokratizacijo, za kar pa je treba zagotoviti potrebna finančna sredstva;
10. poudarja, da je treba razviti posebne programe usposabljanja za podjetnice in tako okrepiti njihovo sodelovanje v svetovni trgovini;
11. ugotavlja, da sklep o ustanovitvi Evropske službe za zunanje delovanje zahteva, da postopki zaposlovanja temeljijo na sposobnostih, in zahteva, da se na vseh ravneh zagotovi uravnotežena zastopanost spolov; pozdravlja prizadevanja za doseganje enake zastopanosti žensk in moških (50:50) na ravni vodij delegacij¹. Poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj dejavno spodbuja enako zastopanost žensk in moških v institucijah držav po spopadih.

---

¹ Sklep Sveta z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje, UL L 201, 3.8.2010, str. 30-40.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	9.5.2011
Izid končnega glasovanja	+: 25 -: 0 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Edit Bauer, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Zita Gurmai, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kraca-Cagaropulu (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou), Constance Le Grip, Barbara Matera, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Antonija Prvanova (Antonyia Parvanova), Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Anne Delvaux, Gesine Meissner, Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou), Angelika Werthmann
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Stanimir Ilčev (Stanimir Ilchev)

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	6.6.2011
Izid končnega glasovanja	+ : 44 - : 2 0 : 0
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Gabriele Albertini, Pino Arlacchi, Bastiaan Belder, Elmar Brok, Mário David, Michael Gahler, Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Heidi Hautala, Richard Howitt, Jelko Kacin, Othmar Karas, Ioanis Kasulidis (Ioannis Kasoulides), Tunne Kelam, Maria Eleni Koppa, Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Eduard Kukan, Alexander Graf Lambsdorff, Vytautas Landsbergis, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Barry Madlener, Mario Mauro, Kiriakos Mavronikolas (Kyriakos Mavronikolas), Francisco José Millán Mon, María Muñoz De Urquiza, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Raimon Obiols, Ria Oomen-Ruijten, Justas Vincas Paleckis, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Jacek Saryusz-Wolski, Hannes Swoboda, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Boris Zala
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Véronique De Keyser, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Lorenzo Fontana, Agnès Le Brun, Vittorio Prodi
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Katarína Neveďalová